

Second Life

Monday 30 April 2007

Ik heb een computerspelletje genaamd Jawbreaker. Dat gaat met gekleurde balletjes die je moet zien weg te klikken. Je krijgt meer punten naarmate je meer balletjes aaneengesloten wegklikt. Ik doe dat spelletje wel eens als ik nergens anders goed voor ben. Het is leuk om je eigen record te breken, hoewel dat steeds minder vaak gebeurt. Er is echter verschil tussen spelletjes en spelletjes. Neem nu 'Second Life'. In dit spel worden de deelnemers opgeroepen om een virtuele of fantasiewereld binnen te gaan. Je neemt een persoonlijkheid aan. Dat is je avatar en je begint op het internet een tweede leven. Je kunt in dat tweede leven relaties aangaan, geld verdienen, carrière maken, belangrijk worden en ook mislukken. Maar dat laatste is natuurlijk niet de bedoeling. In dat fantasiebestaan projecteren we al onze wensdromen en gaan zo al onze frustraties en teleurstellingen uit de weg. We dagdromen een beetje weg voor het beeldscherm en we horen de bel niet meer als de melkman aanbelt, want we verblijven niet meer in 'Real Life', maar in ons gekoesterde 'Second Life'. Er wordt wel eens gekscherend gezegd dat een kat zeven levens heeft. Wij hebben echter maar één leven. En we worden geroepen om dat ene leven te leven. We hebben er nu eenmaal geen twee. Daarom is het ten stelligste af te raden om...

...dit spel te spelen. Onlangs is er onderzoek gedaan waaruit bleek dat meer dan de helft van de Nederlanders ontevreden is met hun eigen lichaam. Ze vinden zichzelf te dik of te sloom of niet sportief genoeg of niet mooi genoeg etc. Dit ligt ook wel voor de hand als je de tijdschriften doorbladert, de televisieprogramma's bekijkt of de reclame's tot je door laat dringen. Daarin wordt een schoonheidsideaal gepredikt van sexueel aantrekkelijke vrouwen en geslaagde charmante mannen. Dat daaraan heel wat geretoucheerd is, merken we niet meer op. Het wordt de norm waaraan we alles afmeten, ook onszelf en onze verschijning. We staan voor de spiegel en zouden onszelf graag anders zien. En dan is daar de verleiding om weg te vluchten in een wereld die strookt met onze idealen. Een wereld waarin we wel mooi zijn, waarin we het beduidend verder hebben geschopt... waarin we die geslaagde persoonlijkheid zijn waar we vroeger van gedroomd hebben etc. Het lijkt me niet psychisch gezond om deze vluchtweg te gaan. Het brengt een soort schizofrenie, een gespletenheid in ons bestaan. Er komt een kloof tussen 'Real Life' en 'Second Life' die steeds breder wordt, die zichzelf gaat bevestigen - een kloof die gevaarlijk breed kan worden, onoverbrugbaar. Waar je dan terecht komt, moet je maar niet aan denken! Het zal ons in ieder geval niet het geluk brengen, dat we ervan verwacht hadden. Spelenderwijs raken we in de problemen totdat we er niet meer op eigen kracht uit kunnen komen. Het is daarom bedenkelijk dat grote ondernemingen zoals banken in deze virtuele wereld menen te moeten investeren.

In de Joods-Christelijke traditie spreken we van sjalom. Sjalom is 'vrede'. Je kunt het misschien beter vertalen met: gaafheid of heelheid. Vrede is een gave van God. Je mag erom bidden. Je mag ernaar verlangen: Vrede met God, met je naaste en met jezelf. Dat laatste wordt nogal eens vergeten: vrede met jezelf. Misschien is dat nog wel het allermoeilijkste! Vrede met jezelf betekent, dat je jezelf aanvaard weet door God en door je medemens zoals je bent. Wij hebben niet allemaal dezelfde mogelijkheden en talenten en verschijning. Maar, wij zijn allemaal unieke mensen - uniek en onherhaalbaar. We hebben het niet altijd zo getroffen. Soms komen we ter wereld met een gebrek of we lopen in het leven een forse deuk op. Maar we zijn van één ding zeker. We zijn geliefde kinderen van God. We mogen er allemaal zijn. Er is een onvoorwaardelijke liefde die ons draagt, wie we ook zijn en hoe we ook zijn. We hoeven niet eerst aan allerlei voorwaarden te voldoen voordat we meetellen. We mogen er zijn. Gewoonweg! Het is fijn om mens te zijn samen met de anderen. Vrede met jezelf dat is aanvaarden, dat je aanvaard bent. Vrede met jezelf is weten, dat er een schone toekomst voor ons is weggelegd... ook voor jou!

Nu kan het zijn dat mensen 'Second Life' alleen maar als een leuk spelletje spelen. OK! Maar als het een vluchtweg wordt, wees dan op je hoede. Daarom is het misschien maar beter om er helemaal niet aan te beginnen. In de godsdienstwetenschap leren we dat een avatar een incarnatie is van de godheid in een menselijke gedaante (Hindoeïsme). Al te gemakkelijk wordt spelenderwijs onze avatar een poppetje dat op de vlucht is en ons ver weg brengt van 'Real Life' en van onze sjalom.